

Spm. nr. S 1179

Til sundhedsministeren (11/2 99) af:

Svend Aage Jensby (V):

»Er ministeren enig i, at personale, der er ansat i sundhedsvæsenet - herunder på hospitaler, som under ansættelsen bliver bekendt med omstændigheder, der gør det sandsynligt, at en udlænding i strid med sandheden oplyser at have mindreårige børn i udlandet med henblik på senere at opnå familiesammenføring med disse, har ret til at underrette politiet eller Udlændingestyrelsen herom for at undgå, at der på urigtigt grundlag opnås familiesammenføring?«

Svar (18/2 99)

Sundhedsministeren (Henrik Dam Kristensen, fg.):

Reglerne om sundhedspersoners videregivelse af helbredsoplysninger m.v. fremgår af kapitel 5 i lov nr. 482 af 1. juli 1998 om patienters retsstilling.

Det fremgår af lovens § 26, stk. 1, at sundhedspersoner som udgangspunkt kun må videregive oplysninger om en patients helbredsforhold, øvrige rent private forhold og andre fortrolige oplysninger til myndigheder m.fl., såfremt patienten giver sit samtykke hertil.

Den pågældende sundhedsperson er dog i visse situationer berettiget til at videregive de nævnte fortrolige oplysninger uden samtykke fra patienten, bl.a. såfremt »videregivelsen er nødvendig til berettiget varetagelse af en åbenbar almen interesse eller af væsentlige hensyn til patienten, sundhedspersonen eller andre«, jf. § 26, stk. 2, nr. 2.

Af bemærkningerne til lovforslaget om patienters retsstilling fremgår, at formålet med denne bestemmelse i loven navnlig er at foretage en nærmere regulering af spørgsmålet om sundhedspersoners videregivelse af oplysninger til politi og anklagemyndighed i forbindelse med efterforskning af mindre grov kriminalitet.

Det indebærer, at videregivelse af oplysninger til politi og anklagemyndighed bl.a. vil være berettiget, såfremt der er tale om efterforskning af alvorlig kriminalitet som manddrab, seksualforbrydelser, grovere vold m.v., herunder vold mod børn. Den enkelte sundhedsperson vil derimod ikke være berettiget til at videregive oplysninger til bl.a. politiet, såfremt der er tale om mindre alvorlig kriminalitet.

En sundhedsperson vil derfor ikke efter lov om patienters retsstilling være berettiget til at underrette hverken politiet eller Udlændingestyrelsen om de i spørgsmålet nævnte forhold.

Spm. nr. S 1117

Til arbejdsministeren (8/2 99) af:

Kristian Jensen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes eksklusivaftaler og fravær af tværfaglige a-kasser påvirker mobiliteten på det danske arbejdsmarked set i forhold til kunde- og konkurrenceklausuler?«

Begrundelse

Ministerens ønsker med L 172 at mindske brugen af kunde- og konkurrenceklausuler med det formål at øge mobiliteten på arbejdsmarkedet. Ønsket om en øget mobilitet for arbejdskraften bør afstedkomme andre overvejelser med hensyn til mobilitetsnedsættende forhold på arbejdsmarkedet.

Svar (16/2 99)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Ved konkurrence- og kundeklausuler afskæres lønmodtageren ofte helt fra at søge beskæftigelse inden for det samme område og branche, som arbejdsgiverens virksomhed beskæftiger sig med. Det betyder i realiteten ofte, at lønmodtageren er afskåret fra at bruge sin faglige viden og uddannelsesmæssige baggrund. Derved går vigtig viden og kompetence tabt, både for samfundet og for den enkelte lønmodtager.

Eksistensen af eksklusivaftaler påvirker ikke den enkeltes mobilitet og muligheder for at videreudvikle faglighed og beskæftigelse. For det første er lønmodtageren selv herre over om han eller hun vil opfylde de krav, arbejdsgiveren stiller, på samme måde som arbejdsgiveren kan stille alle mulige andre krav. For det andet anvendes eksklusivaftaler kun på en mindre del af det danske arbejdsmarked nemlig af private, uorganiserede, men overenskomstdækkede arbejdsgivere.

Fraværet af tværfaglige a-kasser forhindrer heller ikke på nogen måde lønmodtageren i frit